

МИЛАН АСАДУРОВ
БЕЛЕЖКА НА ПРЕВОДАЧА

chitanka.info

Първият български превод на повестта „Пикник край пътя“ от 1982 г., естествено, се основаваше на осакатеното издание от 1980 г. на московското издателство „Млада гвардия“. По онова време, когато България беше най-верният сателит на Съветския съюз, просто друго официално издание не можеше да има. Когато писах на Аркадий Натанович през 1981 г. да ми разясни същината на някои артефакти в Зоната, за да мога по-адекватно да превода жаргонните им названия на български, той ми отговори любезно и лаконично нещо, чийто смисъл беше: „Момче, не се вторачвай толкова в детайлите, а по-бързо предавай превода за печат, докато не са го спрели!“. Авторите се вълнуваха, защото това беше първото издание на повестта в чужбина.

Апропо, след шест години направихме такъв опит с „Приказка за Тройката“. След дълги перипетии успях да се докопам до ксерокопията на няколко броя на сибирското списание „Ангара“. В тях беше публикувано „скандалното“ продължение на „Понеделник започва в събота“, заради което главният редактор се беше разделил с поста си. Преведох „Приказката...“ с огромно удоволствие, но макар че перестройката вече беше започнала, пловдивското издателство „Христо Г. Данов“ така и не можа да сключи договор с ВААП за издаването на тази санкционирана от властта повест. (Тя беше публикувана у нас чак през 1993 г.)

Когато от издателство „Сиела“ ми предложиха да преиздадат „Пикник край пътя“, прочетох стария превод, който пловдивските колеги издадоха три пъти до 1989 г. (!) и с радост установих, че той изобщо не е остарял. (Немалка заслуга за това има тогавашната ми редакторка Здравка Петрова!) Разбира се, веднага се захванах да отстраня всички поразии, нанесени от редакторите в „Млада гвардия“. Махнах натрапените текстове, възстанових съкратените, сталкерите отново ругаят, пият и спят с момичета. С други думи, постарях се да пресъздам на български версията на „Пикника...“, подготвена от Борис Натанович специално за изданието на събраните им съчинения от 2003 г. Сюжетът е същият. Той почти не е пострадал от намесата на редакторите. Сега обаче читателят може да види повестта в истинския ѝ блясък и да разбере защо Андрей Тарковски се е влюбил в нея и е пожелал да я пресъздаде в своя гениален филм „Сталкер“ по друг начин, с помощта на друг език — езика на киното.

Варна, септември 2017 г.

Милан Асадуров

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.